



ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍԻՍԻՆ

ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ ԸՆԴՈՒՄ 16 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1865

ԹԻՒ 764

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍԻՍԻՆ

ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ 16 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

Ինչպե՞ս լինի լրագրողները զանազան մեկնություններ հետևանքի ի վերջոյ ճանապարհորդութեանը՝ զոր Բրուսիոյ կառավարութեան արտաքին գործոց տեսչի և առաջին պաշտօնեայ մօտիւ տը Վիսմարք սեպտեմբեր 2-ին Վիսմարք և ի փարիզ, ուր քանի մը անգամ խորհրդակցութիւն ունեցաւ արտաքին գործոց տեսչի մօտիւ Տրուէն տը Լուիին հետ ։ Մօտիւ տը Վիսմարք, որ շատ մարդասիրութեամբ ընդունուեցաւ Վադրիոյ կառավարութեան, պատիւ ունեցաւ նաեւ Վադրիոյ կայսեր ներկայանալու ։

Հաւանականաբար, Բրուսիոյ քաղաքական ընթացքը զոր ազատասէր լրագրութիւնները կը դատաւարտեն միշտ, անհաճոյ երեւոյթ չէ Վադրիոյ կայսերական կառավարութեանը ։ Ուստի մօտիւ տը Վիսմարք պիտի կրնայ ապահովութեամբ յառաջ տանիլ իւր քաղաքականութիւնները և Վադրիոյ մէջ Շլէզ-Հիլ-Հոլշթայնի դքսութեանց բաժանման վրայօք Լեօպոլտին հետ ըրած դաշնագրութիւնը կատարելապէս ի գործ դնել ։ այսինքն Շլէզվիլը և ուրիշ երկիրները՝ որ հանրամարտի կը վերաբերեն, միաժամ եւ Բրուսիոյ հետ ։

Ստոյգ է որ գերմանացի երեսփոխանները մօտերս գումարուեցան Դրանքֆորթի մէջ, և այս ժողովք՝ որ 263 հոգիէ բաղկացեալ էր, այնպիսի որոշումներ ըրաւ որ բոլորովին հակառակ են Բրուսիոյ կառավարութեան քաղաքական ընթացքին, այսու ամենայնիւ տարակոյտ չկայ թէ նոյն որոշումները պիտի չկրնան արդիւնէլ Շլէզվիլի դքսութեան միաւորութիւնը Բրուսիոյ հետ, որ այսօրուան օրս Գերմանիոյ ամենէն զօրաւոր տէրութիւնն է ։ Հետեւաբար իւր յառաջ բերած իրաւունքի լաւագոյն պիտի ըլլայ միւս երկրորդական տէրութեանց իրաւունքն ։

Լեօպոլտին մէջ հասարակաց ուշադրութիւնը հունդարիոյ խնդրոյ վերայ ամփոփեալ է ։ որ կը յուսաւ յուր թէ յաջողութեամբ պիտի վերջանայ ։ ըստ ուրում հունգարիայի ազատասէր կուսակցութեանց

զլուխները բոլոր ճգամբ կաշխատին երախտագիտութեամբ համապատասխանել կայսերական մարզանքը խնամոյցը, զորս Կորին Վեհափառութիւնը ունեցաւ հունգարիայի ազգայնութեան քաղաքական արտօնութեանց նկատմամբ ։

Վաճառականութեան վերաբերելութիւնը Վեհափառութեան ծովագետին յանձնուեցաւ ։ Լյուս պաշտօնաբաշխութիւնը կը ցուցնէ թէ Լեօպոլտին կառավարութիւնը միտք ունի առեւտրական նաւուց վեճակը լաւացնել և նաւարկութիւնը՝ կարելի եղածին չափ յառաջ տանիլ և ծաղկեցնել ։

Վեհափառութեան թէ Լեօպոլտին և Կորին մէջ կարեւոր բանախօսութիւններ տեղի ունեցան միջնորդութեամբ Վադրիոյ կառավարութեան ։ Լեօպոլտին տէրութիւնը կուզէր բարեկամական յարաբերութիւններ հաստատել Կորին հետ, առանց նախապէս ճանաչելու և ընդունելու իտալական թաղաւորութիւնը ։ Բայց Կորին կառավարութիւնը չընդունէր այս տեսակ առաջարկութիւնը, բանախօսութիւնները յաջող վախճան մի չունեցան ։

Վադրիոյ պաշտօնական օրագիրը՝ Մոնիթօր անուն, երկար տեղեկագիր մի կը հրատարակէ, զոր մօտիւ Տրուէն տը Լուի, որ արտաքին գործոց տեսչի և մօտիւ Վեհափառութեան պաշտօնեայ է, յուղարկած են Վադրիոյ կայսեր ։

Լյուս տեղեկագիրը կը ծանուցանէ թէ քուէրան Մեքսիկոյ օրհանգիստները բերին Լյուսիայի մէջ, ուսկից անմիջապէս Թուրքիոյ տարածքները երկիրները ինչպէս նաեւ Իւրոպայի զանազան կողմերը ։ ուստի հարկ է, կըսէ նոյն տեղեկագիրը, գետնաշերտի խորհրդի մի գումարէլ, որուն պաշտօնը ըլլայ քննել և առաջարկութիւններ ընել ի բարեկարգութիւն առողջութեան ժողովոյ Լուսիայի մէջ, որպէս զի կարելի ըլլայ քուէրային վերադարձը առդիւնել ։

Հոկտեմբերի 5ին ըստ տուժարի, Լուիզի պարանոցը բանալու ընկերութեան բաժանորդները ի ժողով գումարուեցան Փարիզի մէջ ։ Մօտիւ տը Լեւսէփ, որ այս տեղեկագրական ընկերութեան տեսչին է, պատմական ատենախօսութիւն մի ընելով զա-

նազան օդատար անգլիկութիւններ տուաւ այս մեծ գործոյ վրայօք, և իմացուց թէ Լուիզիութիւնը տակաւին 180 միլիոն ֆրանք ունի, և թէ փոքրիկ նաւարկութեան ջրանցքը, որ պիտի սկսի բանիլ 1866ին, փոխադրութեան շահաւէտ շարժում մի պիտի մատուցանէ Լուիզիութեանը համար և օդատար վաճառականաց համար ։ Իսկ մեծ նաւարկութեան ջրանցքը 1868ին պիտի լըննայ ըստ ։ Ժողովը իւր կատարեալ հաւանութիւնը տուաւ մօտիւ Լեւսէփին տեղեկագրութեանը ։

Կորին ժողովուրդը և կառավարութիւնը զբաղեալ են միշտ երեսփոխանական ընտրութեանց վրայ, որոնք ամսոյս վերջեր կը ընդնան և բարձր մէնթը կը բացուի ։ Տակաւին յայտնի չէ թէ երեսփոխանական ժողովոյն մեծագոյն մասը ինչ գիտաւորութիւն պիտի ունենայ հսկի խնդրոյն վրայօք ։ ուստի կերել թէ կառավարութիւնը՝ նոյն գիտաւորութիւնը իմանալէ ետեւ ձեռք պիտի զարնէ բանախօսութիւնները նորոգելու Վաճառականացեալական կառավարութեանը հետ ։

Լեօպոլտին, Կորին, Լյուս-Մեքսիկո և Լուիզիա քաղաքացի եպիսկոպոսները անցեալները աղերսագիր մի յուղարկեցին Վեհափառութեանը թաղաւորին, որպէսզի թող իրենց իւրաքանչիւրք իւր վեճակը վերադառնալու ։ Կորին Վեհափառութեան պաշտօնեան տոմսակով մի իմացուց անոնց թէ իրենց վերադարձին արդեւք մի չկայ ։ բաւական է որ ըլլու թեամբ և առանց խրոխտանաց ի գործ դրուի ։

Օդոստոսի 14էն մինչև ի 20 Սեպտեմբերի ըստ նոր տուժարի, 14 վառք լուծուեցան ։ որոց մեծագոյն մասը արանց յատկացեալ է ։ Լյուս վանուց տեղուանքը նահանգաց քաղաքական հոգաբարձուաց հրամանաց ներքեւ դրուեցան, որոնք աշխարհական պաշտօնեայ վերաբերեալ օդոսից համար պիտի գործածուին ։ Յիշեալ վառքերուն թուոյն մէջ շատ մեծամեծներ կը զոհուին, օրինակի համար Տոմէնիկեան կրօնաւորաց վառքը ի Կաթոլի, որ բերդի մը նմանութիւն ունի հին քաղաքին մէջ տեղը շինուած ։

Կառավարութիւնը մօտ օրերս 50 հազար զինուոր

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍԻՍԻՆ

Ի ՊԵՏԻՒ

ՅՈՐԵՆԵԱՆ ՀԱՆԳԻՍԻ

ԼԱԶԱՐԵԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆԻ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԼԵՃՈՒԱՅ ԲԱՆ

Նշանաւոր էր օրն, յորում ամբոյս յառաջ(1) զէպ եղե ինձ ընդ այլոց՝ դուրսականն տեսնել զհանդէս ի սրահի աստ ։ Երթնետասն անցին ամբ ի ժամանակէ անտի, և ահա նշանաւորագոյն ևս եհաս օր, յորում և ես ինքն զարծեալ իբրեւ գեղեցիկ իմն հանդիպելով բողբոյ՝ ականատեսն գտանիմ՝ պատկոտեւոյ ակփրից, զուժարիւր նոյնպէս ի տեղեւոյն ի հանդէս ուրախութեւ ։

Եթէ նշանաւորագոյն զվերջինս զոյս համարիմ զօր, թուի թէ՛ ո՛չ արտաքոյ ազդիւ կուտեման և ո՛չ տարաւ լանդոյն ի մէջ անձն կարծիս ։ Վանդի յառաջնունն անդ, կէտ նպատակի հանդիմն՝ հրապարակումն և եթէ Եր Երայ կանոնադրութեանն, որով Լազարեան ձեւ մարանի Սրեկեան լըղուաց՝ Լիկեոնի յաւելան իրաւունք այլովն հանդերձ ի բարեխնամն տէրութեանն ։ Իսկ որ յերկրորդուն կատարի՝ ՅՈՐԵՆԵԱՆ ՀԱՆԳԻՍԻ անուանեալ տոնախումբ, ո՛չ միայն զձեմարանիս այսորիկ զառեկալելոյ իրաւանցն ունի հոգակ հորեանէլ զարգաւիս և զօճանս ի բարեկիրթ և ի լուսաւոր դաստիարակութիւն հազարաւորաց մանկանց, մեքայոյն և օտարաց յընթաց յիսնամեայ ժամանակի, այլև ի նոյնոց իսկ

(1) Յամին 1848 ։

դաստիարակելոցն սրտից զնորհաբարտ գոհութիւնն բոլորեցուցանել զվեհիցն Բարեբարոցաց, զօգտաւ փառ կայսերոցն ասեմ՝ ամենայն Ուսաց, և զմերոցն, զհայրենասէր պայազատաց Լազարեան Տոմի ։ յորոց առաջինը արժան ամենայնիւ դատեցին ընդ խրեանցն հզօր իւրաքանչիւր անձու յապահովել զհոյաւէնս զայս տուն վարժութեան և վերջինը ո՛չ զաղարկելն յարաւանակ ջանիւր և մեծաւորից զողորմութեամբ, մանաւանդ թէ և մեծագումար դրամոյ նուիրումով(2), որպէս հիմնարկութեան սորին և պահպանութեանն ցոյսոր, նոյն և միշտն պայծառութեան և օր քան զօր յառաջատարութեանն յարգելն՝ նպատաւանաւորաց հանդիսանալ ։

Եւ զի յիշատակեցան արեւ Լազարեան տոմարն այնյաւ զատք իւրն նշանաւորք արգարե ի դատա բարեգործակ արանց, հարկ ի վերայ կայր և զոյն իսկ ցուցանել

(2) Չիւրաքանչիւր ուրուք ի Լազարեանց գումանձին առանձին նուիրաբերութիւն եղեալս ցամօ 1854, կարե տեսանց ցանկացողն ի յօրինեալն ինքն յիշատակարանի Լազարեան տունի, որ տպագրեալ է յամին 1856 ։ Մնայ աստուցոր յիշատակել էս զայլ կրկին նուիրաբերութիւն արաբեալս յետ այնորիկ (յանցեալ) 1864, էս յայսմ՝ 1863 ամին ի հոգաբարձուէ ձեմարանիս, ի ներքին խորհրդական էս ասպետի ի խաջատրոյ Յովակիմեան Լազարեան, էս յամուսնոյ նորա ի կատարիեայ Մանուէլեան ։ Առաջինն ի նուիրաբերութեանցն է 10,000, էս երկրորդն՝ 200,000 րոպսեաց արծաթոյ ։

Եթէ ո՛ր նոյնոցն՝ յոր յաղագրուտ կամ ի կենցաղօգուտ վատաւիս գիտաց առաքինանալ քանդի, ըստ Փարթամաշտրոյն մերոյ հանձնաբեղ ասացածի ։ «Ոչ ինչ նշանաւոր նշանաւոր առնէ զմարդ, որպէս առաքինութեանցն հանդէս» ։ Բայց զայս այժմ չտանի տեղիս ։ Շատանալ պիտի ուրեմն շինարարիս և եթէ համառօտ նկարագրուտ, խօսելով զհիմնարկութեան սորին, զիրաւանցն և զօրոցն ։

Լազարեան ձեմարան Սրեկեան լըղուաց, կառուցեալ յամին 1845 ի ներդրածական պետական խորհրդականէ տէրութեան և ի Հաւանալ ասպետէ հրամանատար կարգի սուրբ Յովհաննու Երուսաղէմացոյ, ի կոմսին Յովհաննէ Լազարեան, յապահով կացուցաւ պէսպէս կարեւոր շինուածովք, և զլիւսովք դրամոցն՝ զորս ընդ ժամանակի ժամանակաւ նուիրեցին թէ՛ նոքին իսկ հիմնադրեցն և թէ՛ բարեխնամն ժառանգաւորք նոյնն, մանաւանդ երկրորդն համալսատակ տոնըն՝ Յովհաննէս և Խաչատուր Յովակիմեանք—Լազարեանք, որոց յանձնեալ էր ի սկզբնէն անտի (յամին 1818) և պաշտօնն հոգաբարձութեան ։

Յամին 1825, եմուտ ձեմարանն ընդ հովանաւորութեամբ օգոստոսիոսէ կայսերացն Ուսաց, և յայնմ հետէ սկսաւ պայծառանալ և բարձրանալ եթէ ուսումնական առարկայոցն մասամբք, և եթէ իրաւանցն յաւելումովք ։ Յամին 1835, դասեցաւ յերկրորդ կարգի արքունի վարժարանաց՝ զնոյնն ընդունելով զիրաւունս ։ Ապա յամին 1848, ի բարձրագոյն ևս ամբարձաւ յաստիւնս, դասելով յառաջնուն կարգի, և ընդունելով ի

արձակելով՝ իրենց հայրենիքը պիտի յուզարկէ։ Ասոնք ընդհանրապէս 1860 տարւոյն զօրաժողովին կարգին և ուրիշ կարգաց կը վերաբերին. որոնք ի զինուորական հրահրուեցան, երբոր հետզհետէ իրենց երկիրները խաղիոյ թաղաւորութեանը հետ միաւորուեցան յամին 1859 և 1860։ Այս կարգադրութիւնը թէպէտ և չհամաձայնիր՝ Աստուծոյ դէմը լաւ պատերազմի ձայններուն հետ, սակայն իտալիոյ մէջ հաճելի եղաւ, ի պատճառս դրամական ներդրութեանց. որոց մէջ կը զդանուի թաղաւորութիւնը։

Ամերիկայի օրագիր մի հետեւալ վիճակադրութիւնը կը հրատարակէ։

«Պատերազմը ահագին վերքեր թողոյց, կըսէ, Հարաւային նահանգաց մէջ. մեր խեղճ երկիրը՝ կարծուածէն աւելի դժբաղդ ու տառապեալէ։ Ահաւասիկ չորս տարուան պատերազմին՝ մարդոց նըկատմամբ հաւասարակշիռը, որ հաւատարիմ աղբիւրներէ առնուած է։

Վիճակք .	Վիճակադրութեամբ .	Մեռելաք .
Ընդաման	120,000	70,000
Ընդհանրապէս	50,000	30,000
Ֆլորիս	17,000	10,000
Ճորձիս	131,000	76,000
Քէնթուքի	50,000	30,000
Լուիզիանա	60,000	34,000
Միսիսիբի	78,000	45,000
Միսսիսիպի	40,000	24,000
Մարիլանդ	40,000	24,000
Հիւս. Քարոլինա	140,000	85,000
Հարա. Քարոլինա	65,000	40,000
Թէնէսիս	60,000	34,000
Վիրջինիս	92,000	53,000
Վիրձինիս	180,000	105,000
	1,124,000	660,000

Չորս տարուան կռուոյն մէջ մեռնողներուն և հաշմանդամ եղողներուն թիւը՝ ինչպէս կը տեսնուի, 660,000 հոգիի կը հասնի։

ՀԱՆՔԱՅԻՆ ԵՒ ԱՏԱՆԱՅԻՆ ԲԱՄՊԱԿԸ

Չորս տարի կայ, որ Հալէպէն ելած բամբակին քանակութիւնը շատ քիչ էր և հազիւ թէ ներքին սպառմանը կը բաւականա՞նք։ Առաջին անգամը, 1862ին, փորձ փորձեցին 1000 հակ Հալէպէն և 1000 հակ Ատանայէն Մարսիլիս յուղարկելու։ Հետ այնորիկ բամբակին հունձը, որուն մեծագոյն մասը Լաւրպա կը յուղարկուէր, տարուէ տարի մեծապէս աւելցաւ։ Ինչպէս կը տեսնուի հետեւեալ թիւերէն։

Համին 1862 Հալէպէն 1000 հակ բամբակ յուղարկեցաւ։ որոց արժէքը 1,250,000 զուրուշ կը

վերայ առաջնոցն առանձնաշնորհութեանց, որպէս վերագոյնդ ասացաւ, և զՎիկտորի կոչումն հանդերձ նորուն լրաւամբ։

Ի ժամանակէ անտի մինչև ցայսօր, յընթաց օրերէն ևս աման աման լիով վայելեաց և վայելէ Հիմարանս զլրաւունսն զայնտիկ շնորհեալ ի բարեխնամի տէրութենէն։ Ինով և զարդիւնս նոյնի վայելեցին յորվստոյնք քան թէ սակաւք յաշակերտելոցն ի սնան, եթէ մերայինք և եթէ՝ օտարազգիք։ Օգուտն մատակարարեալ յատկաբար մերունս աղբի ի Հիմարանէն՝ ցուցանի մանաւանդ այնո՞ւ, զի ի ծոցոյ տրաւ ելին ամի ամի աշակերտք ո՛չ սակաւք՝ յետ զուսմանց ընթացն աւարտելոյ կամ ի Վարժարանական անուանեալ դասարանս, և կամ ի Վիկտորի։ Եւ ի նոյնոցն՝ է որ զեկեղեցական կարգի ընկալեալէ զաստիճան. է որ պաշտօնեաց է տէրութեան կամ ի զինուորական քարդի և կամ ի Քաղաքական. է որ զվարժարանի ստանձնեալ է զպաշտօն յազգային գալորոցս։ Է որ զբարտաւորի կատարէ զգործ յատենալիս տեղիս։ Եւ ևս՝ որք յետ աւարտելոյ զուսմունս ի Զերօրդ դասարանի Հիմարանիս, մտեալ են յարբուսական Համալսարանս, ուր և աւարտեալ դարձեալ զսահմանեալ ընթացս ուսմանց, ընկալեալ են վիսյականս, ոմին՝ զբժշկի, ոմին՝ զլրաւագիտի, ոմին՝ զմանկագիտի և այլն։ Եւ զարձեւալ և այնպիսիք որք աւարտելով զընթացս ուսմանց ի Վիկտորի մտեալ են յԱրևելեան բաժինն նախարարութեան արտաքին գործոց, և զինքն մնալոյ անդ ամն երկուս, աւարտեալ են ի դեսպանատունս, արն տէրութեան որք ի Պարսս կամ ի Տաճկաստան,

ներկայացնէր։ Ատանայէն 10,000 հակ, որոց արժէքը 27,000,000 զուրուշ կը ներ. և Մարաշէն 500 հակ. որ 650,000 զուրուշ արժէք ունէր։

Համին 1863, Հալէպէն 10,000 հակ յուղարկեցաւ, որոց արժէքը՝ 22,500,000 զուրուշէր։ Ատանայէն 70,000 հակ. որոց արժէքը 175,000,000 կը ներ. և Մարաշէն 6000 հակ, որոց արժէքը 13,500,000 կը ներկայացնէր։ Համին 1864, Հալէպէն 22,000 հակ բամբակ յուղարկեցաւ. որոց արժէքը 17,600,000 էր։ Ատանայէն 65,000 հակ, որոց արժէքը 58,000,000 էր. և Մարաշէն 5000 հակ. որ կարճէր 3,750,000 զուրուշ։

ԵԳԻՊՏՈՍԻ ԲԱՄՊԱԿԸ

Յիշեալ երկրին բամբակին հունձը տարուէ տարի աւելնալու վերայ է, ինչպէս կը տեսնուի վարը դրուած ցուցակէն. որով Հոկտեմբերի 1էն մինչև Մարտի 31 Աղէքսանդրիայէն Լաւրպա գացած բամբակին գումարը կիմացուի, հետեւեալ ամաց մէջ.

1857—1858	51,745 հակ
1861—1862	104,076 "
1862—1863	130,501 "
1863—1864	203,808 "
1864—1865	267,966 "

Իզմիրի Անգղիոյ հիւպատոս մեծաշուք միսար Ս. Քէմպէրլէն, որուն մարդասիրական զգացմունքը յայտնի է ամենուն, հետեւեալ ամենաօգտակար յօդուածը յուղարկած է մեզ ի հրատարակութիւն։

Լաւրպայի (Ֆէրիքիսիս) ջուրը ազգու դարման ու պահպանողական գեղ մըն է ընդգէմ խաշմամահուն (էքիզօթի)։ Ամեն աղաբակներուն մէջ ուր անասունները կը խմեն այս ջուրէն, աղաս կը մնան յիշեալ տարածքի սիւնէն։ Ուրտեղ որ երկաթխառն ջուր չգտնուիր, երկաթի կտորուանք ձգելու է ջուրին մէջ. և խաշմամահուն անտաքեալ անասունը այս ջուրէն խմելով կրնայ բժշկուիլ։ Հետեւեալ երկրագործները ժանդաճար երկաթ կը գնեն ջուրի տաշտերուն մէջ, և այս կերպիւ իրենց անասունները կը պահպանեն հիւանդութենէն։

Հայտնի է որ Քարձրագոյն Պուլը, կայսերական հրամանագրով, անցեալ տարի Կանոնադրութեան մի հաստատեց վասն ընտրութեան հիւանդ ազգային հոգաբարձուաց Իզմիրի։

Այս Կանոնադրութեան արամագրութեանցը համաձայն անցեալ տարի ընտրուած 10 ազգային հոգաբարձուները ամսոյս 4ին երկուշաբթի օրը իրենց առաջնորդաբանը գումարուեցան, ուր ներկայ էին 40 հոգի երեւելիներ, որոցմբ բաղկացեալ է ազգային ընտրողական ընդհանուր ժողովը։ Այս ժողովոյն

պաշտամար թարգմանչի կամ քարտուղարի։

Արդ՝ եթէ յայտ ամենայն ուղիղ աչօք հայեցի երկիրն իսկ տեսնեն՝ զի հոյակապ տոհմն Լաւրպան, որպէս և այլուր ասացեալ իմ, ո՛չ իմէ յերկի և յեւանդէ, այլ՝ անդտին յատուցոյ առաջնոյ, օրինակ պանծալի հանգիստեալէ ձմարտ աղբարտութեան՝ բաղմաղէ՛մ լաւիրարութեամբքն առ իւր համազօրս։ Բայց սակայն պաշտէ. խոտորվանի և զայն, զի և Ռուսիոյ, հիւրամեծարն Ռուսիոյ, ո՛չ սակաւ ձեռնտու և խրախուսիչ գտաւ բարեգործացն յատարկեալուս ասպարիզի։ Ոյր աղագաւ իշխմմ առե՛լ թէ Հայոսերն Ռուսիոյ, — իսթիմանցեալն ընչիւք, պերճայեալն փառօր, բարեբաւտեալն կենօր, ճոխացեալն իմաստիւք, հաշտեալն աբուհատիւ, փառաւորեալն սրտաւոր, մեծացեալն փառաւորութեամբ, համարեալն քաղութեամբ, պանծալեալն աղեւազողութեամբ, — ամին այսմիկ հիւրընկալս աշխարհի պարտի լինել շնորհակալու։ Պատմութիւնն ինքնին տայ ինձ իրաւունս զայս ասել։ Նախնիք մեր, յետ զվերջին հարուածն ընդունելոյ ի թշնամաց աշխարհին մերոյ՝ յաղանց բարբարոսաց, այն է՝ ի Պարսից, յԱրաբացոց, ի Թաթարաց և յայլոց, սիւսան թողուլ քանից զհայրենիս, և տարազէ՛մ գնալ անկանիլ յոտար աշխարհ, այլ է՝ ի Լէս, ի Հնդկիս, ի Պարսս . . . և այլն։ Այլ զի՞նչ նորա յաշխարհն յայնտիկ գտին։ — Պարսն միայն, այլ ո՛չ միւր, զանքոյ՛ք բնակութիւն և զիտաղաղ կենցաղ։ Ասացի՛ ո՛չ միւր. քանզի երբէք երբէք և հարստահարեալ տառապեցան, նա՛մ ամաչեմ՝ առե՛լ կրիցին և հալածանս

մէջ, որուն կը նախագահէր գերագաւիւ Մեհրապօ լիսը, և ի ներկայութեան տեղական կառավարութեան պաշտօնակալի մը, (որ այս տարի Իզմիրի ընդհանուր կառավարչին մուալլին Նէճիպ—Պէյն էր,) անցեալ տարուան ազգային հոգաբարձուները իրենց արքեպիսկոս զործողութեանց տեղեկադիրը և հաշիւները մատուցին ընդհանուր ժողովոյն, որ իւր գոհունակութիւնը յայտնեց։ Հետ այնորիկ այս ընտրողական ընդհանուր ժողովը՝ 5 նոր ազգային հոգաբարձու ընտրեց զաղանի քուէարկութեամբ և քուէից բացարձակ առաւելութեամբ՝ փոխանակ հինգ հոգաբարձուաց՝ որոնք իրենց պաշտօնէն հրաժարեցան ըստ Կանոնադրութեան։

Նորընտիր հինգ ազգային հոգաբարձուներն են

- Մեծարդոյ տեարք,
 - Հաճի Նիքօրի Նանաքօղլու,
 - Քիր Քարաղօղլու,
 - Իլիա Իլէզօղլու,
 - Հաճի Միս. հաճի Լիւփանի,
 - Նիքօրաօս Մարքիտիս։
- Անցեալ տարուան մնացած հինգ ազգային հոգաբարձուներն են
- Մեծարդոյ տեարք,
 - Տիմոթէնի Պալմաճի,
 - Լ. Կասապօղլու,
 - Լիւթիսիս Կ. Լիմանուիլ (Լիսարը),
 - Ք. Պօտոս,
 - Լօրեիս Քարիսոս։

Հիւանդ ազգային ամեն գործոց վարչութիւնը, տարի մը այս 10 հոգաբարձուաց խորհրդոյն յանձնուած է, ըստ Կանոնադրութեան։

Ամսոյս 6ին պատգամաւորութիւն մի, որ բաղկացեալ էր մեծարդոյ անձինքներէ, որոնք են պարոնայք Վուիթալ, Հէրսըն, Լաֆաթէն, տեքէթօր Վուա Պէլիս, Տիւթիլ, Չէրլըն և Կէնալն, յանձնեց առ մեծաշուք միսար Ս. Վ. Քէմպէրլէն։ Անգղիոյ հիւպատոս Իզմիրի յայտնեց եւրոպացի բնակչաց քաղաքիս, հետեւեալ շնորհակալութեան նամակը.

Մեծապատիւ տէ՛ր,

Իզմիր, 9 Հոկտեմբեր 1865 Ն. Տ։

Մեր ստորագրեալ անդովադի և ուրիշ բնակիչք Չիլիսիոյ, քուէիսիսի զարհուրելի պատահարէն, ողորմութեամբ Տեառն, ողորմութեամբ համար, քան Սիսուա ծայրն նախախնամութիւնն խորին կրօնատեքնութեամբ լցուած, կրթողմաբ յայտնելու ձեզ մեր անկեղծ շնորհակալութեան զգացմունքը՝ ձեր անխնայ աշխատութեանց, ձեր անհատուցանելի քարտիկութեան և ձեր վնձ անձնուրացութեան համար, զորս ի դորձ զրիւր յիշեալ զարհուրելի պատիւն մեր մէջ կը լցուած ժամանակը։ Չնայ զանդաւր յայտնելու նաև մեր հաստատ համոզումը, թէ ձեր անձնական աշխատութեամբ հիւ

և բնաւորութեան ի փոփոխումն ծխից կամ հաւատաց։ Պարսն նորա ի նմղեալութեան վայրն անդ զէլուրութիւն և եթ ի շահաւաճառս պարապելոյ, այլ ո՛չ ընդ նմին և զկարեւորն օժանդակութիւն տիրապետող ձեռին՝ առ ստացումն լրատարող զխաղիւնայ, առանց որոյ չէ՛ և չէ՛ հնար զիլուին գտանել զերջանկութիւն։ Ուստիս միայն գտաւ, որ առ Մեծաւ Պետրոսի, և յաւէտ ևս առ յաջորդօք նորա՝ առ Կատարիկոսա Երկրորդի և առ Պապոսի Առաջնոյ, զիլիս տարածեալ մայրաքաղաք ընդունել սիրով զիտարանդեալ որդիան Հայաստանի, վստահ ամենայնիւ լեալ ի նոյն հաւատարմութիւն ի հարստակութեան, և յաւել ևս՝ վստասից նոյն փոխարէն՝ տալ նոյն Կոյսերաղբիւր հրովարտեալ տառնաշնորհութիւնս ազգի ազգիս, հանդերձ աղաւտութեամբ ի հայրենի կրօնիցն պահպանութիւն։ Եւ թուի ինձ՝ թէ այս իսկ է պատճառ, զի և յետ ժամանակայ, ի վերջումն դարու, փախաղանք և յուսալից խնդրութեամբ զլիսցին Հայք Պարսկաստանէ ի նահանգն խաղաղացեալ ընդ զբոլորս Քրիստոնաւոր տէրութեանս։

Արդ՝ եթէ ներկի իցէ՛ ըստ իմաստնոյ տրուին բանին Աստուծական տակ զորձ՝ զկարողն զու օգտել բազմաց, ո՛ր ապա՛ վեհագոյն քան զյուլիս յարանց բաւրեղօրձաց՝ շնատառանցիկ զարմանիսն անմահ յիշատակաց, զերկոսին ամբան, զհիւանդան և զհիւանդիմ Լաւրպետն, որք պատուական քան զսիլի և զարծաթի զիմաստութիւն համարելով՝ զանկապտան զարդ հոգւոյ, և նովին ևս զորդիան հայրենեաց ցանկալով զարդացու

